

ACC. NR M. 13404:1-7.

Landskap: Blekinge Upptecknare: A. O. Sundberg, Mårseum
Härad: Möcklestad Berättare: " " "
Socken: Ronneby Berättarens yrke: f. d. stenbuggeri-förman
Uppteckningsår: 1954 Född år 1875 i Ronneby landsf.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Majstång, majtväd och lörhuddor. s. 1-7.

LUF 46.

Majstäng och dennasklädsel

I min hemtrak^t minst^{re} inle^{tt} mer än en då va 1880
 då några ungdommar satt uppe en vid en krys-
 väg, der fanns en mycke stor lekst^{en} som fick i all-
 möhet tjänstgöra som dansbana, i mitten på denna
 dansbana grävdes ett hål var i plac^{er}ades en maj-
 stäng. då ä den enda som ga fror varit i M^{id}byd.
 Majstäng förekom endast vid större möjesplatser
 och indastidsamhället, att Majstäng var mycke
 sällsynt i Blekinge deremot i Småland var den
 mycke allmen, där de hade en stäng vid varje hus.
 Att majstäng är flera århundres år gammal, sed
 är elken allt tvivel. Vid någon herrgård eller
 greve gods seses majstäng, nästan ärligen, då
 i förening med någon särskild fäst, såsom
 besök eller förtörning.
 Vid större föreningar såsom kuristföreningen
 seses majstäng där är, derfor leveras den

från ena året till då andra.

Majstång, ficksjärna av vilken londe som hade en granskog by då skulle vara gån därför då i lättast och även bästast.

Någon taveling om vilken som hade den högsta stång förekom inte. Trädet byggdes eller sågades ned, och även tvistades av i skogen.

Trädet transporterades från skogen med häst eller oxar till sin bestämmelse st.

Klädseln till majstången bestod av slingerväcker, ängsblommor, syren grenar, lingonris, ja nästan va grönt som häst, en krans placerades i teryssel på majstången.

Majstången kläddes medan den låg på marken. När den gick mycket lätt de tillgick så att ett litet block fästades så högt som tre fjärdedelar av stängen, i detta block trädde ett långt rep som några mannar hala i då några mann

hade placerat merändan av stängen till då gräv-
da hålet, så va då att lyfta stängen så högt de för-
mätte, på sammagång fick de som va ställda till
saljan dra, att stängen gick lätt upp från detta
ställ a förklarligt.

Talmenhel fick klädseln sitta kvar så länge
den inte va för illa medfaren av väder o vind.
Så stängen lags ner och hästen av klädseln blev
borttagen, förvarades stängen till nästa år.

3 På stfäla mejstäng eller klädseln var nog förenat
med förmycke besvär, då nöjel röade sig i någon
med. Mejistäng förekommar inte i de smärre byarna
endast i de större industrisamhälten och fästeländer.
På då möllständer som ansågs föreligga va då de hade
mejistäng, att arrangörerna fick svära för ordningen
vid fästen, då då va vanligt bråk o slagsmål
vid liknande tillfälle. Präster eller förselyter
har inte försökt hindra. Så detta va gammal sed

7 Ronneby mins ja majstäng på tre ställen, ett
vid Bonnhällsbrunn, ett på Snäckbacken, ett
på Karön, alla tre ställena tillhörde Ronneby stad,
Men det var tre majstängar placerade var därför,
att det var alltid överfullt med folk var på helgdag och
vid midsommar o lokiga bondan, var så överfullt
med folk, att det tillhörde nästan de ämjlige ta sig
fram vare sig till Snäckbacken eller ångslup-
arna. Typa ångslupar var i fart två gick mällden
brunnen o stan två till o från Karön. Till brunnen
anlände en båt varje kvare, till Karön en i timman
varje båt kunde ta omkring ett hundra personer,
till brunnen kostade besän fem öre, till Karön tio
öre. Den mejstäng som var placerad vid brunnen
var i huvudsak för brunngästerna. Der de också
dansade frift. Då de som inte va brunngäster
fick betala tio öre dansen. På Snäckbacken
och Karön kostade dansen fem öre

Med då bekräftar sonnets så är majstängen der en
mycket gammal tradition som borde sträcka sig så
långt tillbaka som början av förra århundradet.
Något majträd med avskivade grenar med undantag
av Lappeen har inte förekommit i våra trakter.

Eller sådant träd har säkert förekommit på andra
platser såsom i Småland, Värmland, Dalarna, m. f. p.
der folk är mera vidskepliga än i Blekinge.

Allt då lovades allmänt vid midsommars såväl i rummen
som i uthusen ty annars lödade så ofta för både
folk o kreatur. Därför lovades noggrant med både

Löv o blommor, lövet skulle brytas o blommorna
plockas före midsomardagen, då före kl. tolv på
natten, i annatfall om de finit ut i Skogen och inte
hade ordentligt löv o hemma, talar de säkert för-
villade av Skogsmuraren eller bortförda av djuren.
De blommor som skulle plockas i midsommars.

5 Kranse skulle plockas midsommarsnatten.

och då av nio olika sorter, de kunde frälsa läde
meniskor och kreatur från ohälsa. Tysjesätningen
kunde inte johanisörten saknas. Den som vid rät-
tid plöckade denna ört och använde den källa be-
svärgelsen kunde påräkna att vara helt osär-
bar, och även älskad av alla.

Turke ens då blomkransen va höstern förlorade den
sin magiska kraft. Mitsommarblommorna spar-
ades därför till julafton då de gavs åt kreaturen
för att de skulle hålla sig feta och motstå all
sorts sjukdom.

Några andra lövhyddor än lövsalar känner jag
inte till, en lövsal fans nästan vid alla bond-
gårdar i Trädgården, de flästa var planterade i
en fyrkant eller rundel, denna lövsal var så
stor att ett sälsken kunde på plats dricka
kaffe, och även få en fyra eller sex mammalolva
der

Några majstänger restes inte vid gårdarna
här i Blekinge, däremot i Småland restes
en majstäng nästan vid varje hus.
All denna sed var både gammal och vacker
kan icke förnämnas, men hade något magiskt
syftemål + ex p. blommar som stängem prydes
med va mycket viktigt ta vara på, då de va
nästan nödvändigt lägga en gul blomma i
stävän (spannen) så kärna försle gången skulle
mjätkat ute på ängskote.
Detta för de skulle få tur att få mycket smör
o ost, även för de skulle gå före o kärna.